

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Polak-Kałużna

Protokolant Sylwia Krzos

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2014 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie sprawy z powództwa **K. P. (1)**

przeciwko **K. P. (2)**

o alimenty

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda K. P. (1) na rzecz pozwanej K. P. (2) kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód K. P. (1) w pozwie z dnia 31 grudnia 2013 roku wniósł o zasądzenie na swoją rzecz alimentów w kwocie po 890 zł miesięcznie od pozwanej K. P. (2) od wiosny 2009 roku, to jest, od kiedy stała się bardzo bogata. Uzasadniając żądanie powód podniósł, iż pozwana dostawała połowę jego renty od września 1990 roku do września 2013 roku, gdyż na mocy wyroku sądowego jego renta została podzielona pomiędzy dzieci powoda, pozwaną i jej brata, a sam powód przebywał w Grecji. Powód wskazał, że w przeszłości prowadził szlifiernię kamieni szlachetnych i sytuacja finansowa jego i rodziny w tym pozwanej była bardzo dobra, jednakże w 2000 roku przeżył gwałtowane załamanie psychiczne, jego sytuacja finansowa się załamała, byli z synem bez grosza, odcięto im gaz, prąd, zaczął korzystać z pomocy (...), powstały zaległości czynszowe, mimo tego nie wystąpił do sądu o obniżenie alimentów zasądzonych na rzecz córki. Wskazał, że pozostawał w dobrych relacjach z córką, w 2012 roku woził ją i jej matkę do W. załatwiać formalności po śmierci babki i wtedy dowiedział się o małżeństwie matki z majątnym, trzydzieści lat starszym mężczyzną, co skłoniło go do wystąpienia z pozwem w sprawie (...) do Sądu Rejonowego w (...) o obniżenie alimentów. Stwierdził ponadto, że żądana kwota alimentów pozwoli mu wreszcie kupować lekarstwa, spłacać powoli zaległości czynszowe i za wodę, przestać się martwić o gaz w butli czy się skończył i przestać oszczędzać na jedzeniu.

W dniu 06 czerwca 2014 roku pełnomocnik powoda rozszerzył żądanie pozwu do kwoty 1118 zł miesięcznie, wskazując, że na miesięczne koszty utrzymania powoda składają się koszty prądu 130 zł, telefonu – 80 zł, gazu – 40 zł, Internetu – 59 zł, za wywóz śmieci – 25 zł, czynsz 400 zł, fryzjer 10 zł, woda 50 zł, łaźnia parowa – 15zł, lekarstwa – 170 zł, wyżywienie, środki czystości, odzież, obuwie – 600 zł, transport – 100 zł. Podkreślając powyższe stwierdzono, że koszt niezbędnego minimum egzystencji powoda to 1679 zł, a z racji, że powód otrzymuje faktycznie po potrąceniach emeryturę w wysokości 561 zł, nadwyżki żąda od pozwanej. Stwierdzono, że powód spłaca liczne zobowiązania finansowe, w tym na podstawie egzekucji komorniczych. Tymczasem pozwana, która wprawdzie studiuje posiada znaczny majątek w postaci dwóch mieszkań w D. i we W. oraz samochód osobowy marki H. znacznej wartości.

Wskazując na powyższe przedstawiono przypuszczenie, że pozwana posiada źródła dochodu i będzie w stanie łożyć alimenty na ojca w żądanej wysokości

Pełnomocnik pozwanej w piśmie z dnia 10 marca 2014 roku wniósł o oddalenie powództwa, oddalenie wniosków o przesłuchanie świadków wskazanych w pozwie oraz zasądzenie pod powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazano, że pozew winien podlegać oddaleniu, jako sprzeczny z zasadami współżycia społecznego, to jest na podstawie art. 144⁽¹⁾ k.r.o., gdyż powód rozwiódł się z matką pozwanej, gdy ta miała 8 lat. Następnie Sąd Rejonowy w (...) w sprawie (...) zasądził od powoda na rzecz pozwanej rentę alimentacyjną w kwocie odpowiadającej 50% renty pozwanego, począwszy od 10 września 1990 roku, a obowiązek alimentacyjny był egzekwowany w drodze egzekucji komorniczej, z uwagi na brak dobrowolnego regulowania. Podniesiono, że ojciec nie przyczynił się do zaspokojenia potrzeb wychowawczych i emocjonalnych córki, nie dostarczał jej środków utrzymania, od momentu rozwodu nie utrzymywał z nią żadnych kontaktów. Wskazując na powyższe, podniesiono, że żądanie pozwu jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Niezależnie od powyższego wskazano, że pozwana kontynuuje edukację, jest na dwusemestralnych studiach podyplomowych, a edukacja ta wiąże się z odpłatnością w wysokości 3800 zł, a pozwana nie posiada wystarczających możliwości zarobkowych uzasadniających świadczenie na rzecz powoda. W końcu podniesiono, że w przypadku żądania alimentów przez rodziców od dzieci, konieczne jest wykazanie niedostatku, a powód tego faktu, ani przyczyn rzekomego niedostatku nie wykazał.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód K. P. (1) urodził się w dniu (...). Powód jest emerytem. Decyzją ZUS w W. z dnia 28 lutego 2014 roku ustalono powodowi emeryturę w kwocie 923,85 zł brutto, z czego do wypłaty pozostaje 561, 74 zł z racji licznych potrąceń komorniczych. Powód jest członkiem Polskiego Związku Niewidomych, z powodu niedowidzenia obuocznego znacznego stopnia. Orzeczeniem (...) ds. orzekania inwalidztwa z dnia 13 września 2013 roku zakwalifikowano powoda do stopnia niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym, ze wskazaniem, że może pracować w warunkach chronionych.

Powód ma troje dzieci: pozwaną, syna B. P. lat 36, zatrudnionego jako operator żurawi oraz syna S. przebywającego z Grecji, z którym nie ma kontaktu.

Powód był kilkakrotnie hospitalizowany w szpitalu psychiatrycznym w S., ostatni raz w 2003 roku, przez okres ponad miesiąca, z powodu nawrotów doznań halucynacji słuchowych. Powód kontynuuje obecnie terapię u lekarza psychiatry J. K., która pod koniec 2014 roku przepisała mu lek Z., w formie iniekcji co 2 tygodnie, koszt zakupu leku to około 620 zł.

Powód posiada mieszkanie komunalne w D. przy ul. (...), gdzie czynsz wynosi 15 zł, w którym nie zamieszkuje od kilku lat, kiedy to wyprowadził się do wynajętego mieszkania o powierzchni 28 m², za którego wynajem płaci 400 zł miesięcznie. Miesięczny koszt ubezpieczenia powoda to 107 zł, Internetu – 59 zł, umowa zawarta została w marcu 2014 roku, a koszty instalacyjne wynosiły wówczas 99 zł. Kolejne wydatki powoda to opłata za korzystanie z ogródka działkowego – 169 zł rocznie, wpisowe na (...) – 30 zł, zakup butli gazowej, która kosztuje 60 zł i wystarcza na miesiąc, energia elektryczna w lecie 80 zł, a w zimie 140 zł, gdyż ogrzewanie jest elektryczne, opłaty za wodę i śmieci - 60 zł.

W mieszkaniu komunalnym powoda pozostał jego dorosły syn B. P., który zamieszkuje w nim wraz ze swoją partnerką, jednak sytuacja ta jest dynamiczna i zmienna. Mieszkanie powyższe jest zadłużone, zadłużenie powstało w związku z remontami w częściach wspólnych, które są w trakcie rozliczenia, część zadłużenia została spłacona z kwoty 600 zł, przekazanej przez matkę pozwanej. Koszt energii elektrycznej w mieszkaniu na ul. (...) to około 60 zł miesięcznie, ogrzewanie jest centralne, jednak nie kosztuje, gdyż jest opalane trocinami uzyskiwanymi nieodpłatnie.

Przeciwko powodowi są prowadzone różne egzekucje komornicze m. in. z powodu zaległości czynszowych. Egzekucja w wniosku wierzyciela (...) Banku w W. została umorzona w 2013 roku z powodu bezskuteczności egzekucji. Wysokość

zaległości powoda, w sprawach, których prowadzona jest egzekucja komornicza przez Komornika Sądowego T. M. przekracza łącznie kwotę 60.000 zł.

Syn S., podobnie jak pozwana nie wspiera finansowo powoda, gdyż ojciec nie zna jego adresu. Syn B. P. zarabia około 2000 zł netto, z czego wspiera ojca kwotą około 300 zł miesięcznie, płacąc mu za czynsz, robiąc zakupy lub przekazując mu pieniądze jeżeli ich potrzebuje.

Powód wraz z synem jest właścicielem dwóch samochodów marki V., około dwudziestoletnich, każdy uzyskuje jeden z nich.

W przeszłości po zaprzestaniu prowadzenia działalności w zakresie skupu złomu, powód z synem doglądał pałacu w W., ostatni raz byli tam obaj 5 lat temu. Powód był przez 7 lat pełnomocnikiem właściciela tegoż pałacu, w tamtym czasie wielokrotnie jeździł do W., w tym między innymi za swoje pieniądze naprawiać rynny, które były niszczone przez wandalów.

W latach 2008 – 2009 i później świadek J. G. zatrudniał powoda w zamian za wyżywienie. W 2014 roku za udzieloną pomoc powód otrzymał od świadka J. G. kwotę 200-300 zł, we wrześniu 2014 roku otrzymał od tego świadka kwotę 70 zł za udzieloną pomoc, a pieniądze te przeznaczył m. in. na trociny dla syna na opał.

Powód potrzebuje specjalistycznych soczewek – których koszt zakupu to 1800 zł, do których należy dokupić oprawki.

Dowód: - akta SW w Wałbrzychu z/s w Ś. z sprawie (...)

- decyzja ZUS w W. z dnia 28.02.2014 roku – karta 52-53,
- faktura za prąd – karta 54,
- umowa o dostawę Internetu – karta 128-129,
- zestawienie wydatków za wodę i ścieki – karta 56,
- informacje komornicze i egzekucyjne – karta 57, 59, 109-111, 147-152,
- kserokopia legitymacji członkowskiej (...) karta 101,
- dokumentacja medyczna powoda – karta 102-106, 125, 143-146,
- zaświadczenie o wysokości emerytury powoda – karta 107,
- dowody wpłaty do ZUS – karta 108,
- zeznania świadka B. P. – karta 117-118,
- zeznania świadka J. G. – karta 154-155,
- orzeczenie o niepełnosprawności powoda – karta 125,
- pełnomocnictwo do sprzedaży – karta 127,
- dowody wpłaty przez powoda – karta 130,
- przesłuchanie powoda – karta 189-190,
- przesłuchanie pozwanej – karta 190-191,

Polski Związek Niewidomych w znacznej części lub w całości dofinansowuje swoim członkom zakup okularów korekcyjnych.

(bezsporne)

Wyrokiem Wojewódzkiego w W. z/s w Ś. z dnia 13 stycznia 1998 roku rozwiązano małżeństwo K. P. (1) i J. P. zawarte w dniu 31 grudnia 1985 roku przez rozwód bez orzekania o winie. W wyroku tym wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią wówczas pozwaną powierzono matce oraz ustalono obowiązek alimentacyjny powoda na rzecz pozwanej w wysokości określonej wyrokiem Sądu Rejonowego w(...) z dnia 03 kwietnia 1991 roku w sprawie (...).

Wyrokiem Sądu Rejonowego w (...)z dnia 03 kwietnia 1991 roku w sprawie (...) zasądzono od powoda na rzecz pozwanej alimenty w kwocie odpowiadającej 50% renty powoda począwszy od 10 września 1990 roku.

Powyższy wyrok był zaakceptowaniem przez Sąd woli powoda, który uprzednio dobrowolnie wystąpił do ZUS o dokonywanie potrąceń całej przysługującej mu renty inwalidzkiej na rzecz pozwanej i jej przyrodniego brata B. P. - po połowie. W tym czasie pozwany utrzymywał się z innych źródeł, wyjeżdżał zarobkowo za granicę do Austrii, Grecji, prowadził różne rodzaje działalności gospodarczej. Rodzina powoda w czasie, gdy zamieszkiwał z matką pozwanej miała wysoki status finansowy, mimo, że matka pozwanej nigdzie nie pracowała. Powód prowadził wówczas skup złomu, zatrudniał między innymi świadka B. Ł., stać go było na więcej niż przeciętnego człowieka i robił w tamtym czasie zbytkowne zakupy dla pozwanej.

Powód po rozwodzie, mimo, że nie mieszkał z córką w początkowym okresie utrzymywał z nią kontakt listowny, przekazywał jej prezenty w formie pieniędzy, przesyłane przez znajomych, spotykali się.

W dniu 23 marca 1998 roku ZUS w D. poinformował powoda, że z przyczyn technicznych przekazywanie połowy świadczenia rentowego na rzecz byłej żony (tytułem alimentów na córkę) jest niemożliwe.

W późniejszym czasie, od października 2013 roku była prowadzona egzekucja w/w alimentów, potrącenia były w maksymalnej dopuszczalnej, ustawowej wysokości poniżej 250 zł miesięcznie.

Powód prowadzi działalność w zakresie numerologii, którą reklamuje w Internecie, tworzy portrety numerologiczne, koszt jednego to 17 zł.

Powód nie otrzymuje dodatku mieszkaniowego, nie korzysta z pomocy (...), gdyż nie spełnia kryteriów o wysokości dochodów do wypłaty tych świadczeń.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 20 czerwca 2013 roku w sprawie(...) ustalono, że obowiązek alimentacyjny K. P. (1) względem pozwanej K. P. (2) wygaś. Wyrok jest prawomocny od dnia 12 lipca 2013 roku.

Dowód: - wyrok SR w (...) (...)90 dnia 03.04.1991 r. – karta 9,

- informacja ZUS D. – karta 100, 138,
- pismo powoda do ZUS – karta 6,
- listy pozwanej do powoda – karta 12-13,
- akta (...) SO w (...),
- informacja ZUS D. – karta 67,
- zeznania świadka B. Ł. – karta 116,
- zeznania A. G. – karta 116,

- zeznania świadka B. P. – karta 117,
- zeznania świadka M. P. (1) – karta 153-154,
- dokumentacja medyczna powoda – karta 102-106, 125,
- akta sprawy (...) Sądu Rejonowego w (...),
- informacja komornika – karta 138,
- przesłuchanie powoda – karta 189-190,
- przesłuchanie pozwanej – karta 190-191,

Pozwana K. P. (2) urodzona (...) we W. zamieszkuje wraz z matką. Pozwana nie ma własnych dochodów, pozostaje na utrzymaniu matki i jej obecnego męża.

Pozwana w roku szkolnym 2013/2014 była słuchaczem dwusemestralnych studiów podyplomowych w zakresie zarządzania na Uniwersytecie Ekonomicznym we W.. Studia te były odpłatne, koszt to 3800 zł, trwały od 16.11.2013 r. do 30.06.2014 r.

W październiku 2014 roku pozwana rozpoczęła kolejne studia, tym razem na Uniwersytecie (...), na Wydziale Nauk Społecznych, na kierunku Stosunki (...), są to studia stacjonarne II stopnia, 2 – letnie, planowany termin ukończenia tych studiów to 30 września 2016 roku.

Pozwana zmieniała kierunki studiów, początkowo studiowała na Politechnice (...) przez dwa lata, jednak zrezygnowała. Potem rozpoczęła studia dziennikarskie, obecnie je skończyła, w styczniu 2015 roku planuje termin obrony pracy magisterskiej. Pozwana studiuje we W., zamieszkuje w swoim mieszkaniu o powierzchni 40 metrów, które kupił dla niej ojczym. Jest właścicielką kolejnego mieszkania we W. o powierzchni 65 metrów, także zakupionego przez ojczyma, które jest przeznaczone do wynajmu, ale oczekuje na wykonanie remontu. Pozwana posiada jeszcze jedno mieszkanie w D., po swojej babce, którego matka nie pozwala jej sprzedać.

Pozwana jest właścicielką samochodu osobowego marki H. (...), rok produkcji 2009, którego utrzymanie zapewnia jej matka.

W 2007 roku za dobrze zdaną maturę pozwana w prezencie od matki i babci pojechała w podróż do A..

Dowód: - odpis skrócony aktu urodzenia pozwanej – karta 26,

- zaświadczenia o nauce pozwanej – karta 36, 184,
- przesłuchanie powoda – karta 189-190, 125,
- przesłuchanie pozwanej – karta 190-191,

Sąd zważył ponadto, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala, zdaniem Sądu na uwzględnienie powództwa.

Zgodnie z przepisem art. 128 k.r.i o. obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Art. 129 § 1 k.r.i o. stanowi, iż obowiązek alimentacyjny obciąża zstępnych przed wstępnymi, a wstępnych przed rodzeństwem; jeżeli jest kilku zstępnych lub wstępnych – obciąża bliższych stopniem przed dalszymi. Z kolei przepis art. 130 k.r. i o. stanowi, iż obowiązek jednego małżonka do dostarczania środków utrzymania drugiemu małżonkowi po rozwiązaniu lub unieważnieniu małżeństwa albo po orzeczeniu separacji wyprzedza obowiązek alimentacyjny krewnych tego

małżonka. Jak wynika z treści tego artykułu, z rozwiązaniem małżeństwa nie ustaje bowiem obowiązek alimentacyjny między małżonkami. O ile do tej pory potrzeby małżonków podlegały zaspokajaniu według rygorów określonych w art. 27 k.r. i o., o tyle po rozwodzie alimentowanie byłych małżonków powinno uwzględniać reguły ustanowione w art. 60 k.r. i o. Dopóty, zatem, dopóki istnieje obowiązek alimentacyjny małżonka lub byłego małżonka, obowiązek alimentacyjny krewnych może powstać tylko w warunkach utraty zdolności do świadczenia, w całości lub części, przez małżonka zobowiązanego.

Art. 133 § 1 k.r. i o. stanowi, iż rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. § 2 tego artykułu stanowi, iż poza powyższym wypadkiem uprawniony do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku.

Pozostawanie w niedostatku określone w art. 133 § 2 k.r. i o. może zatem uzasadniać wystąpienie z roszczeniem alimentacyjnym. Podkreślić przy tym należy, że pojęcie niedostatku jest względne, niedookreślone i musi być badane w odniesieniu do określonego stanu faktycznego. Zatem kryterium oceny stanu niedostatku, a co za tym idzie możliwości majątkowych powoda nie może mieć charakteru abstrakcyjnego, a musi być zrelatywizowane do konkretnej aktualnej sytuacji i warunków materialnych, w jakich powód się znajduje.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu tezy III uchwały z 1987 r. w spr. alim. wyjaśnił, iż „niedostatek występuje wtedy, gdy uprawniony nie może w pełni własnymi siłami, z własnych środków, zaspokoić swych usprawiedliwionych potrzeb”. Spośród przyczyn powstania niedostatku, można wymienić chociażby niemożność podjęcia pracy zarobkowej wskutek konieczności zajmowania się utrzymaniem i wychowaniem dzieci, a także brak kwalifikacji zawodowych do wykonywania takiej pracy, odpowiedniej do wieku, stanu zdrowia i posiadanych umiejętności.

O osobie ubiegającej się o alimenty z powodu niedostatku można mówić wówczas, gdy nie potrafi ona zaspokoić samodzielnie swych potrzeb na poziomie zbliżonym do minimum socjalnego, przy czym „nie potrafi” to znaczy, że nie posiada dostatecznych środków pomimo podejmowania starań, by je pozyskać.

Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, powód pozostaje na emeryturze, której wysokość wynosi 923,85 zł brutto miesięcznie. Nie otrzymuje jednak renty w pełnej wysokości, ale w kwocie 561,74 zł z powodu ciążyących na nim licznych zobowiązań wynikających z zaległości czynszowych i innych związanych z rozliczną działalnością powoda, w tym jak sam twierdził jako „słup”, to jest osoba, na którą za jej zgodą założono firmę i zaciągano zobowiązania. Powód mimo wieku i ograniczeń zdrowotnych (grupę inwalidzką i rentę miał od wielu lat) był i jest nadal, choć obecnie w mniejszym stopniu bardzo aktywną osobą, prowadził różnorodne rodzaje działalności gospodarczej, często z sukcesem finansowym, pracował za granicą, a jego dodatkowe dochody pozwalały mu na godne życie, bez korzystania z należnej mu renty, którą przeznaczył na utrzymanie dzieci, w tym w połowie na pozwaną. Powód z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w 1999 roku miał 147.942,76 zł zaległości na rzecz Urzędu Skarbowego.

Powód zajmuje się numerologią, świadczy w tym zakresie odpłatne usługi, także podejmuje dodatkowe prace jako dekarz, za co otrzymuje pieniądze.

Na podstawie zeznań świadków M. B., A. G., B. Ł., B. P. i M. P. (2) i informacji komornika z dnia 05 sierpnia 2014 roku (karta 138) – Sąd uznał za udowodnione, że powód łożył na utrzymanie pozwanej, gdy była dzieckiem, że przekazywał jej poza alimentami prezenty, a egzekucja komornicza była prowadzona, w późniejszym czasie, gdy pozwana wyjechała na studia kontakty się urwały. Powyższe wyklucza oddalenie powództwa na podstawie art. 144¹ k.r. i o., jako sprzecznego z zasadami współżycia społecznego.

Z samego jednak faktu, że powód łożył na utrzymanie nie będącej się w stanie się samodzielnie utrzymać pozwanej nie wynika automatycznie obowiązek że obecnie pozwana winna łożyć na utrzymanie powoda. Dla ustalenia

obowiązku alimentacyjnego pozwanej względem powoda niezbędne jest uprzednie ustalenie, że powód znajduje się w niedostatku.

Tymczasem analiza decyzji finansowych powoda z ostatnich trzech lat i struktura jego uwodnionych w niniejszej sprawie wydatków wskazuje, że powód ma tendencję do nadmiernych wydatków, nie adekwatnych do swojej sytuacji materialnej, generuje nieuzasadnione zadłużenia, którymi obecnie chce obciążyć pozwaną. W żadnym razie nie zrozumiałe są dla Sądu zaległości czynszowe, w mieszkaniu powoda na ul. (...) w D., gdzie czynsz wynosi 15 zł, a powód w tym mieszkaniu zamieszkiwał z dorosłym, pracującym od wielu lat synem B., który miał własny dochód. Nawet jeżeli w budynku były przeprowadzane remonty i były dodatkowe obciążenia, to wysokość zadłużenia jest nieuzasadniona.

Zastanawiające jest dla Sądu dlaczego to ojciec a nie syn wyprowadził się z komunalnego mieszkania z niewielkim czynszem do wynajmowanego mieszkania, którego koszt utrzymania jest znacznie większy i pochłania znaczną część należnej mu emerytury. Skoro powoda stać na takie decyzje finansowe i na taki gest dla syna, to w pełni uzasadniony jest wniosek, że nie znajduje się w niedostatku, choć formalne dochody się niewielkie. Jak wskazano wyżej powód poza dochodami z renty zawsze miał dodatkowe dochody, które pozwalały mu na lepsze życie niż to na co wskazywały dokumenty.

Za powyższym wnioskiem, sprzeciwiającym się przyjęciu po stronie powoda niedostatku przemawia analiza struktury jego wydatków wskazana w piśmie jego pełnomocnika z dnia 06 czerwca 2014 roku, a potwierdzona w czasie przesłuchania powoda. Skoro bowiem powoda stać na Internet w wysokości 59 zł miesięcznie, który co istotne zamontował po złożeniu pozwu w niniejszej sprawie, to jest w dniu 19 marca 2014 roku (karta 128) co było połączone z koniecznością uiszczenia opłaty instalacyjnej w kwocie 99 zł, stać go na korzystanie z łaźni parowej, na opłacanie telefonu w wysokości 80 zł, czy też dojazdy, na które wydaje 100 zł miesięcznie, to trudno mówić o niedostatku. Gdyby te wszystkie wymienione sumy powód przeznaczył na leczenie, to wystarczyłoby na pokrycie tych kosztów, które pełnomocnik w tymże piśmie określił na kwotę 170 zł miesięcznie.

Uwzględniając powyższe wnioski Sąd doszedł do przekonania, że powód jest w stanie, z uwagi na otrzymywaną emeryturę, której wysokość uniemożliwia przyznanie dodatku mieszkaniowego, który jest wsparciem państwa dla osób najuboższych – zaspokoić swoje usprawiedliwione potrzeby na podstawowym poziomie, szczególnie, że uzyskuje dodatkowe dochody, na co wskazują zeznania ujawnionych świadków, zaś obciążenia finansowe powoda są wynikiem jego decyzji finansowych i nie mogą obciążać pozwaną.

Powód nie ma nikogo na utrzymaniu.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wykazała zatem, aby powód znajdował się w stanie niedostatku uzasadniającym zasądzenie na jego rzecz alimentów na mocy art. 133 § 2 k.r.i o., w szczególności z uwagi na otrzymywaną rentę, która jest jego stałym dochodem powiększonym o dodatkowe dochody.

Powód, działający przy pomocy fachowego pełnomocnika, nie udowodnił, że jest osobą zupełnie niezdolną do pracy, a z dołączonego orzeczenia o stopniu niepełnosprawności wynika, że jest zdolny do pracy w warunkach pracy chronionej – (karta 125).

Powód nie udowodnił zatem, że znajduje się w niedostatku. Skoro bowiem stać go na takie wydatki jak utrzymanie samochodu, korzystanie z Internetu i telefonu o stosunkowo wysokim abonamencie, to w żadnym razie nie jest uprawniony wniosek, że znajduje się on w niedostatku.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala, zdaniem Sądu na uwzględnienie powództwa.

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwala na uznanie, że powód nie znajduje się w stanie niedostatku

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 07 września 2000 roku w sprawie I CKN 872/00 w niedostatku znajduje się ten, kto nie może własnymi siłami zaspokoić swoich usprawiedliwionych potrzeb w całości lub w części;

a usprawiedliwione potrzeby te takie, których zaspokojenie zapewni uprawnionemu normalne warunki bytowania, odpowiednie do jego stanu zdrowia i wieku. Tymczasem powód ma zapewnione normalne warunki bytowania odpowiednie do swego stanu zdrowia i wieku w komunalnym mieszkaniu przyznanym mu przez gminę, które dobrowolnie opuścił, kilka lat temu, narażając się na dodatkowe wydatki. Mimo swojej choroby i kosztów związanych z leczeniem wydatkuje znaczne kwoty na wydatki, których nie sposób zakwalifikować jako pierwszej potrzeby, a ujawnione w toku procesu okoliczności wskazują, że pozyskuje dodatkowe dochody - utwierdzają Sąd w przekonaniu o słuszności przedstawionych wyżej wniosków.

W powyższych okolicznościach Sąd doszedł do przekonania, że powód jest w stanie, zważywszy na swoje wszelkie dochody zaspokoić wszelkie swoje usprawiedliwione potrzeby, ale niekonieczne zbytkowne.

Mając powyższe na uwadze powództwo zostało oddalone w całości.

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego zostało wydane na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. w zw. z § 7 ust. 1 pkt 11 w zw. z § 7 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).